

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 773

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 noiembrie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 915 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h ¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	2-3	Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, în vederea finanțării unor cheltuieli de capital	11
Decizia nr. 917 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 926 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	5-6	1.668. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor pentru publicarea unui addendum la Acordul de finanțare privind Programul PHARE național pentru România 2005 RO 2005/017—553, subprogramul 6 — Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali	11-14
Decizia nr. 938 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996	7-8	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 941 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 397, art. 398 și art. 399 din Codul de procedură penală	8-9	947. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „INSURANCE REINSURANCE INTERNATIONAL BROKER DE ASIGURARE” — S.A.	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.352. — Hotărâre privind normarea parcului auto pentru activitatea specifică a Consiliului Național al Audiovizualului	10	948. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ONE — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.	14-15
1.353. — Hotărâre privind organizarea unui stagiu de specializare în domeniul administrației publice pentru înalți funcționari irakieni	10	950. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ECLAIMS MANAGEMENT — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.	15
1.354. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității din		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 915

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Dumitru Anchidin în Dosarul nr. 709/99/2007 al Tribunalului Iași — Comercial și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea că partea Nichita Gheorghe a transmis la dosar concluzii scrise, formulate de avocatul acesteia, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Ulterior, a trimis Curții prin fax o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, susținând că același avocat se află, din motive medicale, în imposibilitate de a se prezenta la termenul de față, noul termen solicitat fiind necesar pentru angajarea altui apărător. Nu anexează nicio dovadă în sensul celor susținute.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată, arătând că cererea nu se justifică, în condițiile expuse de magistratul-asistent.

Curtea respinge cererea de amânare și acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate.

Acesta solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând, în esență, că restrângerile prevăzute prin dispozițiile legale criticate se circumscriu condițiilor enumerate de art. 53 din Constituție, posibilitatea impunerii prin lege a unor limite în ceea ce privește exercitarea dreptului la exprimare sau a dreptului la asociere de către anumite persoane care dețin funcții publice sau prestează activități politice fiind recunoscută și de jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Cauza *Oberschlick împotriva Austriei*, 1991. În plus, nu se poate susține crearea unei situații discriminatorii între categoria consilierilor locali sau județeni și cea a primarilor, atât timp cât aceștia nu se află în situații juridice identice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 27 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 709/99/2007, Tribunalul Iași — Comercial și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea**

Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”. Excepția a fost ridicată de Dumitru Anchidin într-o cauză de contencios administrativ, având ca obiect constatarea nulității absolute a unei hotărâri a Consiliului Local al Municipiului Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, prin care se instituie o nouă cauză de încetare de drept a mandatului de consilier local, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, prin pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales, restrânge, în mod nejustificat, exercitarea dreptului constituțional la asociere, libertatea de exprimare și libertatea conștiinței a persoanei care, având calitatea de consilier local ales pe listele unui anumit partid politic, nu mai poate opta, sub sancțiunea încetării de drept a mandatului, pentru un alt partid politic care să îi reflecte mai bine opțiunile politice. Astfel, dispozițiile legale criticate pun la dispoziția conducătorilor locale sau naționale ale unor partide politice o modalitate foarte eficientă de a suprima orice diversitate de opinie în rândurile membrilor de partid care sunt și consilieri locali și de a asigura, astfel, „un vot” al acestora, într-un mod nedemocratic. Deși se recunoaște că scopul dispozițiilor legale criticate este acela de a elimina „traseismul politic”, se susține că respectarea principiului pluralismului politic într-o societate democratică și a drepturilor fundamentale invocate reprezintă un imperativ ce trebuie respectat atât de legiuitor, cât și de partidele politice, care trebuie să-și adapteze funcționarea după prevederile Constituției.

În plus, se susține că textul legal criticat instituie și o stare de discriminare între aceeași categorie de persoane — cea a aleșilor locali —, întrucât primarii nu sunt supuși aceleiași reglementări prin care se prevede încetarea de drept a mandatului în situația pierderii calității de membru al partidului politic pe a cărui listă a fost ales, așa cum este cazul consilierilor locali. Astfel, Legea nr. 393/2004 prevede ca și cauză de încetare de drept a mandatului de primar pierderea prin *demisie* a calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales, în timp ce pentru consilierii locali legea nu distinge între cauzele ce au determinat pierderea acestei calități.

Tribunalul Iași — Comercial și contencios administrativ apreciază că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate, acesta având natura unei măsuri „atât de necesare într-o societate democratică”, aceea de a asigura decența și morala politică în rândul aleșilor locali.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 nu conțin niciun fel de prevedere de natură să aducă atingere principiului constituțional al egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Legea fundamentală, acesta

aplicându-se tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei, fără privilegii și fără discriminări. Mai mult, se precizează că distincția dintre categoria consilierilor locali sau județeni și cea a primarilor nu vizează calitatea de cetățeni egali în fața legii și a autorităților publice a persoanelor care îndeplinesc mandatele respective, ci privește două categorii diferite de „aleși locali”, reglementate în mod corespunzător, în raport cu statutul distinct al acestora. Se mai menționează că prevederile art. 29 alin. (1) și (2) și ale art. 30 alin. (1) și (2) din Constituție, invocate de autorul excepției, nu au incidență în cauză, deoarece textul legal criticat nu cuprinde nicio dispoziție de natură să îngreuească libertatea conștiinței sau libertatea de exprimare. Mai mult, art. 21 din Legea nr. 393/2004 stabilește că „Aleșii locali nu pot fi trași la răspundere juridică pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului”. De asemenea, nu pot fi reținute nici criticile vizând încălcarea art. 40 din Constituție, deoarece textul legal criticat nu împiedică exercitarea dreptului de asociere, „ci stabilește o cauză de încetare a mandatului de consilier local/județean, ca o consecință a pierderii calității de membru al partidului politic/organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales, indiferent de motivul acestei pierderi —, această din urmă calitate fiind, de altfel, cea care a asigurat dobândirea mandatului respectiv.”

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Principiul egalității, invocat în cauză, nu înseamnă uniformitate, astfel încât situațiile obiectiv diferite în care se află diferiți cetățeni impun și un tratament juridic distinct, fără ca aceasta să reprezinte un privilegiu pentru unii și discriminare pentru alții. În plus, susține că dispozițiile art. 29 alin. (1) și (2), art. 30 alin. (1) și (2), art. 40 și art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării autorului, dispozițiile „art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Dumitru Anchidin în Dosarul nr. 709/99/2007 al Tribunalului Iași — Comercial și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. În realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum au fost completate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006. Textul criticat are următorul conținut: „(2) *Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: [...]*

h¹) pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.”

În opinia autorului excepției, textul de lege atacat contravine, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale art. 40 — „Dreptul de asociere”, art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, art. 30 alin. (1) și (2) cu privire la libertatea de exprimare, art. 29 alin. (1) și (2) cu referire la libertatea conștiinței și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând prezenta cauză, Curtea Constituțională reține că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali instituie, pe lângă cazurile în care calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, un nou caz — „pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale” pe a cărei listă a fost ales.

Curtea reține că aceste dispoziții au ca finalitate prevenirea migrației politice a aleșilor locali de la un partid politic la altul, asigurarea unei stabilități în cadrul administrației publice locale, care să exprime configurația politică, așa cum aceasta a rezultat din voința electoratului.

Curtea constată că textul criticat nu conține prevederi contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție, acesta aplicându-se deopotrivă consilierilor locali sau județeni care și-au pierdut calitatea de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale, fără niciun fel de privilegii sau discriminări. Cât privește pretinsa discriminare între consilierii locali sau județeni, pe de o parte, și primari, pe de altă parte, se observă că distincția pe care o face textul asupra modalității de încetare a mandatului vizează două categorii diferite de aleși locali, supuși unui statut distinct atât prin Legea nr. 393/2004, cât și prin Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

Asupra celorlalte prevederi constituționale invocate de autorul excepției — art. 29 alin. (1) și (2), art. 30 alin. (1) și (2), art. 40 și art. 53, Curtea constată că acestea nu au incidență asupra cauzei de față.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 917

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transilvania Nord Product” — S.R.L. în Dosarul nr. 333/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 333/43/2007, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal** a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transilvania Nord Product” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate creează un regim juridic discriminatoriu pentru debitor, care este prezumat în stare de insolvență indiferent de cauza ce a determinat neplata datoriilor față de creditori sau refuzul justificat al acesteia. Se apreciază că eliminarea sintagmei „insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori”, cuprinsă în art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006 „ar înlătura (...) poziția de inferioritate creată debitorilor față de cei care formulează o cerere, chiar și cu rea-credință, de deschidere a procedurii falimentului”.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate sunt în concordanță cu Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se invocă

jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001, în care s-a statuat că „violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat în cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă”. De asemenea, se invocă jurisprudența constantă în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Cauza *Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene împotriva Belgiei*, 1968, Cauza *Rassmunssen împotriva Danemarcei*, 1984, Cauza *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004, și Cauza *Pla și Puncernau împotriva Andorei*, 2004. Se mai arată că cerința ca starea de insolvență să dureze cel puțin 30 de zile „este menită, pe de o parte, să protejeze debitorul, prevenind declanșarea procedurii în situații de instabilitate financiară temporară care nu sunt consecința incapacității de plată a datorilor, și, pe de altă parte, să permită creditorului să își valorifice creanța”.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament juridic egal, la situații distincte acesta nu poate fi decât diferit. Se mai arată că specificul procedurii instituite prin Legea nr. 85/2006 a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, potrivit cărora, „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

1. *insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile:*

a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;*

b) *insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței.”*

Autorul excepției susține că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Articolul 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, prevede că scopul acesteia este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, și anume asigurarea libertății comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură derogatorii de la normele dreptului comun, cum sunt și cele instituite prin prevederile art. 3 pct. 1 din lege, iar

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transilvania Nord Product” — S.R.L. în Dosarul nr. 333/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 926

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Laura Barbu în Dosarul nr. 12.630/3LM/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

stabilirea acestor reguli speciale constituie, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, atributul exclusiv al legiuitorului.

De altfel, Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, dat fiind faptul că, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții, principiul constituțional al egalității în fața legii nu presupune o egalitate de tratament juridic, ci, dimpotrivă, implică un regim juridic distinct pentru situații juridice diferite. Or, situația debitorului presupus a fi în stare de insolvență este diferită de situația creditorului îndreptățit la îndeplinirea creanței sale. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Prin Încheierea din 14 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.630/3LM/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Laura Barbu în cauza ce are ca obiect contestația la decizia de suspendare a contractului individual de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu asigură egalitatea în drepturi și egalitatea de tratament legislativ, raportat la faptul că pentru suspendarea contractului individual de muncă se prevăd alte criterii decât cele prevăzute pentru suspendarea judecării reglementate la art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

Se apreciază totodată că sunt încălcate și dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, deoarece orice angajator poate lua, în mod abuziv, o decizie de suspendare a unui contract individual de muncă, prin simpla formulare a unei plângeri penale împotriva unui angajat.

O altă critică de neconstituționalitate constă în aceea că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Constituție sunt încălcate deoarece, la luarea deciziei de suspendare a contractului individual de muncă, angajatorul nu este obligat să asculte și

păreră angajatului acuzat și nici nu este obligat să-i asigure acestuia dreptul de a se apăra față de acuzațiile ce i se aduc.

În sfârșit, dispozițiile legale criticate încalcă, în opinia autorului excepției, și prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât „prezumția de nevinovăție nu-și găsește aplicabilitatea în coroborare cu dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. c) din Codul muncii”.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrative și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată întrucât legiuitorul are dreptul de a institui anumite măsuri în vederea unei desfășurări a raporturilor de muncă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind respectate prevederile constituționale invocate în susținerea acesteia.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, fiind invocată în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, care au următorul cuprins: „(1) *Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în următoarele situații: [...]* c) *în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, precum și

ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, criticat pentru neconstituționalitate, prevede unul dintre cazurile de suspendare a contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului, și anume când angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută. Măsura suspendării poate fi luată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Spre deosebire de aceasta, prevederea art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă reglementează suspendarea judecătii, care este o măsură procedurală contencioasă total diferită de cea prevăzută de Codul muncii. Or, în acest caz dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate întrucât, pentru reglementarea unor situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi același.

Curtea reține că este neîntemeiată și susținerea referitoare la încălcarea, prin dispozițiile legale criticate, a prevederilor art. 24 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție. Salariatul nemulțumit de măsura suspendării contractului individual de muncă dispusă de angajator în temeiul art. 52 alin. (1) lit. c) din Codul muncii poate să se adreseze instanței de judecată în temeiul art. 284 din Codul muncii, unde își poate exercita dreptul de apărare pe tot parcursul procesului, inclusiv dreptul de a-și angaja un apărător. De asemenea, dreptul la muncă al angajatului nu este încălcat deoarece alin. (2) al art. 52 prevede că, în cazul în care se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară, plătindu-i-se o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului de muncă.

În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției, a dispozițiilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la prezumția de nevinovăție, Curtea constată că aceste reglementări nu sunt incidente în cauză, în condițiile în care acest principiu se aplică numai în cadrul răspunderii penale. Plângerea penală se întemeiază pe date și pe indicii cu privire la săvârșirea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu funcția deținută, iar existența ori inexistența vinovăției se stabilește numai prin hotărâre judecătorească definitivă.

Constituționalitatea dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c) a mai fost examinată de Curtea Constituțională. Cu acel prilej Curtea a constatat, prin Decizia nr. 24 din 22 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile Constituției referitoare la prezumția de nevinovăție și nu restricționează în niciun fel dreptul la muncă al angajatului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Laura Barbu în Dosarul nr. 12.630/3LM/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 938

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Valentin Zoltán Puskás	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seka Limited Company” — S.R.L. din Reghin în Dosarul nr. 1.582/289/2006 (număr în format vechi 2.956/2006) al Judecătoriei Reghin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.582/289/2006 (număr în format vechi 2.956/2006), **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Seka Limited Company” — S.R.L. din Reghin într-o cauză având ca obiect judecarea contestației formulate împotriva Procesului-verbal de contravenție nr. 326/2006, emis de Oficiul Județean pentru Protecția Consumatorilor Mureș, prin care s-a constatat nerespectarea textului de lege criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece, în cazul proprietății pe cote-părți asupra dotărilor și părților comune din clădirile cu mai multe apartamente, un coproprietar nu are dreptul de a administra singur, direct și nemijlocit și pe cheltuiala proprie proprietatea comună, întrucât legea impune efectuarea oricăror acte de administrare a proprietății comune prin intermediul asociației de proprietari.

Judecătoria Reghin arată că excepția este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat, care reglementează modalitatea

de exercitare, limitele și conținutul proprietății comune pe cote-părți, este în conformitate cu dispozițiile art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Se mai arată că motivarea excepției privește atributele dreptului de proprietate exclusivă asupra bunului principal, în speță asupra locuinței, atribute ce se deosebesc de prerogativele specifice dreptului de proprietate comună pe cote-părți asupra dotărilor și părților comune din clădirile cu mai multe apartamente.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dreptul de proprietate consacrat de art. 44 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, arătând că limitările aduse de lege în legătură cu părțile destinate folosirii în comun, de către toți proprietarii, dintr-o clădire cu mai multe locuințe, se justifică prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor coproprietarilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996, în legătură cu care se susține că încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) referitoare la limitele și conținutul dreptului de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 19 iunie 2007, anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996 a fost abrogată expres prin art. 61 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea,

organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007.

Așa fiind, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj

comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]”, coroborate cu prevederile alin. (6) ale aceluiași articol din lege, care stabilește că excepția contrară alin. (1) este inadmisibilă, prezenta excepție urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari, cuprins în anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seka Limited Company” — S.R.L. din Reghin în Dosarul nr. 1.582/289/2006 (număr în format vechi 2.956/2006) al Judecătoriei Reghin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 941

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 397, art. 398 și art. 399 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 397, art. 398 și art. 399 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Nuțescu în Dosarul nr. 109/237/2007 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, precizând că asupra textelor de lege criticate Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, constatând conformitatea acestora cu prevederile Legii fundamentale, iar în cauza de față nu au fost invocate elemente noi care să justifice modificarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 109/237/2007, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 398 și art. 399 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihai Nuțescu într-o cauză având ca obiect revizuirea unei sentințe penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, întrucât revizuirea privește hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești, cererile de revizuire ar trebui să fie adresate instanțelor, iar nu procurorului. Arată că, fiind subordonat ierarhic, procurorul nu ar trebui să aibă alte atribuții, în afara celor privind instrucția penală. Precizează că acesta este parte în proces, reprezentând interesele persoanelor numai în cazurile limitativ prevăzute de lege.

Tribunalul Suceava — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată și observă că autorul excepției nu precizează în ce măsură textele criticate contravin Constituției sau prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, precizează că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate, constatând constituționalitatea acestora.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, criticate de autorul excepției, nu contravin dreptului de acces liber la justiție sau dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții din Codul de procedură penală: art. 397 — „Cererea de revizuire”, art. 398 — „Termenul de introducere a cererii” și art. 399 — „Efectuarea actelor de cercetare”.

Autorul excepției nu face referire la niciun text din Constituție în motivarea excepției de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate nu își raportează critica la niciun text din Legea fundamentală, ci formulează o propunere de modificare a legii, în sensul introducerii posibilității de a adresa cererea de revizuire direct instanței de judecată.

Așadar, pe de o parte, sesizarea privind soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate nu îndeplinește cerința prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care stabilește că „Sesizările trebuie (...) motivate”. În lipsa indicării de către autorul excepției a unor texte sau principii din Constituție care să constituie temeiului constituțional al contestării prezumției de constituționalitate a legii atacate, instanța de contencios constituțional nu este în măsură să se substituie părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate.

Pe de altă parte, completarea sau modificarea dispozițiilor legale excedează atribuțiilor Curții, acest fapt intrând în competența exclusivă a autorității legiuitoare, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care prevăd: „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 397, art. 398 și art. 399 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Nuțescu în Dosarul nr. 109/237/2007 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind normarea parcului auto pentru activitatea specifică a Consiliului Național al Audiovizualului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (3) și (5) și al art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă deținerea în parcul auto și utilizarea de către Consiliul Național al Audiovizualului a unui număr de 14 autoturisme pentru desfășurarea activităților sale specifice.

Art. 2. — Consumul lunar de carburanți se stabilește în conformitate cu prevederile pct. II din anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile

publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.650/2004 privind normarea parcului auto pentru activitatea specifică a Consiliului Național al Audiovizualului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 15 octombrie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 12 noiembrie 2007.
Nr. 1.352.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea unui stagiu de specializare în domeniul administrației publice pentru înalți funcționari irakieni

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea unui stagiu de specializare în domeniul administrației publice pentru 10 înalți funcționari irakieni în anul 2007. Durata stagiului este de o lună.

Art. 2. — Cuantumul sumei care se acordă fiecărui funcționar irakian pentru participarea la stagiul de specializare este echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro.

Art. 3. — Cheltuielile prevăzute la art. 2, precum și cheltuielile de transport internațional și de cazare vor fi suportate din bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu
Secretarul general al Guvernului,
Ilie Gavril Bolojan
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 12 noiembrie 2007.
Nr. 1.353.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, în vederea finanțării unor cheltuieli de capital

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, al art. 11 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 71 „Active nefinanciare”, articolul 71.01 „Active fixe”, alineatul 02 „Mașini, echipamente și mijloace de transport”, cu suma de 1.400 mii lei.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor privind achiziționarea unor sisteme de securitate și protecție, precum și de mijloace de transport necesare bunei desfășurări a activității instituției.

Art. 2. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității pe anul 2007.

Art. 3. — Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

Art. 4. — Sumele rămase neutilizate vor fi restituite la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la data de 10 decembrie 2007.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ilie Gavril Bolojan

Președintele Consiliului Național
pentru Studierea Arhivelor Securității,
Ladislau-Antoniou Csendes

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 12 noiembrie 2007.

Nr. 1.354.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR

ORDIN**pentru publicarea unui addendum la Acordul de finanțare privind Programul PHARE național pentru România 2005 RO 2005/017—553, subprogramul 6 — Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă publicarea, pentru informare, a următorului addendum la Acordul de finanțare semnat între Guvernul României și Comisia Europeană:

— Addendumul la Acordul de finanțare privind Programul PHARE național pentru România 2005 RO 2005/017—553, subprogramul 6 — Participarea la

programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali, semnat la București la 17 iulie 2007, prevăzut în anexă.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.
Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 18 octombrie 2007.
Nr. 1.668.

ANEXĂ

ADDENDUM

la Acordul de finanțare privind Programul PHARE național pentru România 2005 RO 2005/017–553, subprogramul 6 — Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali*)

În cadrul asistenței PHARE pentru România, addendumul de mai jos a fost încheiat pe baza bugetului PHARE 2005, Programul 2005/017–553, subprogramul 6 – Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali.

Anexa C la acordul de finanțare inițial se modifică în conformitate, la pct. 1 „Obiective și priorități”, pct. 2 „Buget indicativ” și la pct. 3 „Implementare”, prevăzute în anexa la prezentul addendum.

ARTICOLUL 1

Natura și obiectul

Acordul de finanțare privind Programul 2005/017–553, subprogramul 6, semnat la 28 aprilie 2006, se modifică după cum urmează:

— Titlul și obiectivul general ale subprogramului 6 — Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali se înlocuiește cu „Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali și facilitarea acțiunii speciale”.

— Se introduce un nou obiectiv, „Facilitatea acțiunii speciale”, ca subprogramul 6.3 „Facilitatea acțiunii speciale”.

— Suma de 2,89 Meuro, rezultată din economii, urmează să fie realocată de la subprogramul 6.1 la subprogramul 6.3.

București, 17 iulie 2007

Pentru destinatar,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
secretar de stat
Ministerul Economiei și Finanțelor,
coordonator național al asistenței

ARTICOLUL 2

Toate celelalte prevederi și condiții ale Acordului de finanțare privind Programul 2005/017–553, subprogramul 6, rămân neschimbate.

ARTICOLUL 3

Acest addendum la Acordul de finanțare privind Programul 2005/017–553, subprogramul 6, este redactat în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 4

Intrarea în vigoare

Acest addendum la Acordul de finanțare privind Programul 2005/017–553, subprogramul 6, va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

Pentru Comunitatea Europeană,

Donato Chiarini,
șeful Reprezentanței
Comisiei Europene în România

ANEXA C
la addendum

PROGRAMUL PHARE 2005/017–553

Subprogramul 6

Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali și facilitarea acțiunii speciale

1. Obiective și priorități

Programul PHARE național 2005 continuă să furnizeze asistență României pentru aderarea acesteia la Uniunea Europeană. Programul a fost definit ținându-se seama de foaia de parcurs detaliată pentru România, adoptată de către Consiliul European de la Copenhaga din decembrie 2002. Acesta cuprinde măsurile care trebuie inițiate sau implementate în perioada anterioară aderării și în primii ani ai aderării. Aceste măsuri susțin România atât în ceea ce privește dezvoltarea instituțională, cât și a infrastructurii de care un stat membru trebuie să beneficieze pe deplin datorită calității de membru al Uniunii Europene și prin care Uniunea Europeană se asigură că România îndeplinește obligațiile prevăzute în acquis-ul comunitar.

*) Traducere.

Acest capitol descrie subprogramul 6 — Participarea la programele și agențiile comunitare și sprijin pentru beneficiarii finali și facilitarea acțiunii speciale, prevăzut pentru anul bugetar 2005 în cadrul PHARE, care furnizează sprijin României în vederea participării sale la activitățile comunitare specifice și sprijină pregătirea programelor și proiectelor în perioada imediat următoare aderării.

06.01. Agenții și programe comunitare

Fonduri PHARE necesare: 18,22 milioane €

Pe baza deciziilor Consiliului de asociere și a acordurilor, statele candidate pot participa la anumite programe și agenții comunitare. Programul PHARE național va cofinanța o parte din costurile contribuției de participare la aceste programe și agenții. Începând cu anul 2001, aceste fonduri sunt disponibile în fiecare an, ca parte a Programului PHARE național.

Programul susține participarea României în cadrul următoarelor programe ale Comunității Europene, incluzând rezerva pentru participarea la alte programe sau agenții europene:

Numele programului	Numele programului
Mecanismul de protecție civilă	Combaterea discriminării
Combaterea excluziunii sociale	Acțiunea comunitară în sprijinul politicii consumatorului
Acțiunea comunitară în domeniul sănătății publice	Cultura 2000
Vamă	E-Ten
Fiscalis	Programul-cadru 6 pentru cercetare și dezvoltare tehnologică și Euratom
Life	Energie inteligentă
Măsuri de stimulare în domeniul ocupării forței de muncă	Leonardo da Vinci II
Socrates II	Tineret
Promovarea cetățeniei europene active	Întreprindere și antreprenoriat
Marco Polo	Egalitate de gen

06.02. Sprijin pentru beneficiarul final

Fonduri PHARE necesare: 3,50 M €

PHARE va facilita accesul studenților și cadrelor didactice din universitățile românești, al cadrelor didactice preuniversitare și al factorilor de decizie din domeniul educației la programele comunitare privind schemele de mobilitate (precum Socrates II, Erasmus, Comenius 2.2 C, acțiunile Arion).

06.03. Facilitatea acțiunii speciale

Fonduri PHARE necesare: 2,89 M €

Întărirea capacității ministerelor de resort și a instituțiilor guvernamentale de a pregăti programe și proiecte de o calitate sporită și de a furniza rezultate calitative prin intermediul utilizării fondurilor Uniunii Europene, prin efectuarea pregătirii proiectului și permiterea unor acțiuni speciale în perioada imediat următoare aderării.

2. Buget indicativ

2.1. Tabelul de buget

Distribuția indicativă a bugetului

Distribuția cifrelor între măsurile propuse este indicativă în cadrul limitelor art. 5 din Memorandumul de înțelegere privind Fondul Național. Cifrele sunt prezentate în milioane €.

Fondurile PHARE 2005 pentru subprogramul 6 vor fi alocate astfel:

PHARE 2005–017–553		Contribuție PHARE			
Măsură	Titlu	INV	IB	Total	
06	Programe comunitare	0,00	24,61	24,61	
01	CP și agenții		0,00	18,22	18,22
02	Sprijin pentru beneficiarul final		0,00	3,50	3,50
03	Facilitatea acțiunii speciale		0,00	2,89	2,89
	Total general	0,00	24,61	24,61	

2.2. Principiul cofinanțării

Subprogramul 06.01 — Fonduri comunitare: Contribuția din bugetul național acoperă diferența dintre contribuția financiară totală a României la programe, astfel cum se indică în decizia Consiliului de asociere sau în memorandumul de înțelegere, stabilind termenii și condițiile de participare la programele comunitare respective și sprijinul PHARE.

3. Implementare

3.1. Agenții de implementare

Agențiile de implementare vor fi responsabile pentru subprograme, după cum urmează:

Agenție de implementare	Subprograme
Fondul Național la Ministerul Economiei și Finanțelor	6/Programe și agenții comunitare — proiect 06.01
Agenția Națională pentru Programe Comunitare în domeniul Educației și Formării Profesionale	6/Sprijin pentru utilizatorul final — proiect 06.02
Oficiul de Plăți și Contractare PHARE (OPCP) la Ministerul Economiei și Finanțelor	6/Facilitatea acțiuni speciale — proiect 06.03

Simultan cu semnarea acordului de finanțare, coordonatorul național al asistenței va furniza detaliile necesare cu privire la aceste agenții de implementare (adrese, contacte de comunicare, ofițerul responsabil cu autorizarea programelor, afilierea în guvern etc.).

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „INSURANCE REINSURANCE INTERNATIONAL BROKER DE ASIGURARE” — S.A.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 30 octombrie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „INSURANCE REINSURANCE INTERNATIONAL BROKER DE ASIGURARE” — S.A. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1. — Societatea Comercială „INSURANCE REINSURANCE INTERNATIONAL BROKER DE ASIGURARE” — S.A., cu sediul social în municipiul București, bd. Magheru nr. 9, sc. 1, et. 1, ap. 4, sectorul 1, nr. de ordine în registrul comerțului J40/4717/08.04.2003, cod unic de înregistrare 14993184/06.11.2002, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu

modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 5 noiembrie 2007.
Nr. 947.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ONE — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 30 octombrie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „ONE — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1. — Societatea Comercială „ONE — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L., cu sediul social în municipiul

București, str. Domnița Ruxandra nr. 13, sectorul 2, nr. de ordine în registrul comerțului J40/15399/14.08.2007, cod unic

de înregistrare 22258117/14.08.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare

începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 5 noiembrie 2007.
Nr. 948.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ECLAIMS MANAGEMENT — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 30 octombrie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „ECLAIMS MANAGEMENT — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1. — Societatea Comercială „ECLAIMS MANAGEMENT — BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Barbu Văcărescu nr. 157B, corpul D, sectorul 2, nr. de ordine în registrul comerțului J40/17967/26.09.2007, cod unic de înregistrare 22467733/26.09.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu

modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 5 noiembrie 2007.
Nr. 950.

RECTIFICĂRI

La Normele privind derularea activității de emiteră în numele și în contul statului a garanției pentru întreprinderi mici și mijlocii (cod ISO: NI-GAR-05-II/0), aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 82/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 8 octombrie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. 11 lit. d), în loc de: „...în baza de date a Centralei Riscurilor Bancare (CRB), în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii pentru garanția pentru IMM, și nu figurează cu” se va citi: „...în baza de date a Centralei Riscurilor Bancare (CRB) și nu figurează cu ...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157507

